

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 975/24
8.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Здравке Ђурђевић, председника већа и судија Јелене Шкулић и Маје Илић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела силовање у покушају из члана 178 став 1 у вези са чланом 30 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Дузлевски Ивана, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.269/23 од 15.03.2024. године, у седници већа одржаној у присуству адвоката Ивана Дузлевског, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, донео је **дана 08. октобра 2024. године**

ПРЕСУДУ

Делимичним **УСВАЈАЊЕМ** жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Дузлевског, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.269/23 од 15.03.2024. године, само у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА за кривично дело силовање у покушају из члана 178 став 1 у вези са чланом 30 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђује на казну затвора **у трајању од 4 (четири) године**, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 11.05.2023. године, када је лишен слободе, па надаље, док се у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбија као неоснована и у непреиначеном делу првостепена пресуда **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.269/23 од 15.03.2024. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело силовање у покушају из члана 178 став 1 у вези са чланом 30 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 година. У изречену казну му се има урачунати време проведено на задржавању и у притвору почев од 11.05.2023. године па до упућивања окривљеног на издржавање казне затвора. На основу члана 258 ЗКП оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу. На основу члана 264 ЗКП окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Дузлевски, због битних повреда одредаба кривичног поступка,

повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке о санкцији, са захтевом да буде обавештен о одржавању претреса и са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу одбране и преиначи побијану пресуду тако што ће утврдити да се окривљени ослобађа од оптужбе у складу са одредбом члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, односно да решењем укине побијану пресуду и са списима предмет врати на поновно суђење Вишем суду у Београду ради одржавања новог главног претреса пред потпуно измењеним већем, сходно члану 458 став 2 ЗКП.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.1034/24 од 12.09.2024. године ставио предлог да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Дозлевског, одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди у целости.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Дузлевски Ивана, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду и окривљеног који се налази у притвору, а оцењено је да његово присуство није неопходно за разјашњење ствари. На седници већ су размотрени списи заједно са побијаном пресудом и изјављеном жалбом, па је након оцене жалбених навода и предлога, овај суд нашао:

-жалба је делимично основана.

Насупрот наводима жалбе браниоца окривљеног, изрека првостепене пресуде је јасна, разумљива и садржи јасан и потпун опис радњи извршења из којих произлазе сва законска обележја кривичног дела у питању и није противречна својим разлозима. Разлози дати у образложењу ожалбене пресуде о свим одлучним чињеницама од значаја за постојање кривичног дела и кривице окривљеног су довољни и правилни и нису међусобно противречни, нити супротни садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника.

Суштину жалбе браниоца окривљеног представља побијање утврђеног чињеничног стања и примене кривичног закона, па се с тим у вези указује да је првостепени суд неосновано поверовао оштећеној и да у временском периоду које су забележиле камере није могуће извршити радње које су окривљеном стављене на терет. Сматра да је исказ оштећене компромитован у битним детаљима од стране сведока ВВ и ГГ, при чему није утврђен ранији однос између окривљеног и оштећене, изглед и распоред просторија у којима су се радње одиграле, ниво буке коју машина за веш производи и др., нити је првостепени суд имао у виду да је окривљени био у заблуди да оштећена пристаје на полни однос са њим.

Ценећи изнете жалбене наводе, Апелациони суд у Београду је нашао да исти нису основани, с обзиром на то да је првостепени суд чињенично стање утврдио правилном и свестраном оценом свих изведених доказа, како одбране окривљеног АА, исказа сведока оштећене ББ, сведока ГГ и ВВ, тако и изведених писаних доказа - записника о препознавању лица МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, ПС Земун КУ.бр.24355/23 од 12.05.2023. године, извештаја лекара специјалисте КБЦ Бежанијска коса бр.8970/2023 и бр. 447/2023 за пацијента ББ од 11.05.2023. године, те увидом у видео снимке са надзорних камера Ресторана “...” од 11.05.2023. године, читањем

налаза и мишљења судског вештака др Весне Јовановић специјалисте за ортопедију, хирургију и трауматологију од 22.05.2023. године и исказа овог вештака на главном претресу дана 29.01.2024. године, те на странама 17 до 20 пресуде дао јасне и уверљиве и у свему логичне разлоге због чега исте прихвата или не прихвата. И по оцени овог суда, правилно је првостепени суд поклатио веру исказу оштећене ББ, с обзиром на то да се јасно и детаљно изјашњавала о критичном догађају, о томе како су се она и окривљени том приликом понашали, шта јој је окривљени говорио и да ју је грубо хватао за груди, врат, што потврђују и остали докази – медицинска документација и исказ судског вештака др Весне Јовановић, али и исказ сведока ГГ и ВВ да су оштећену након тог догађаја видели видно узрујану и да је плакала. Такође је правилно првостепени суд нашао да одбрана окривљеног да је оштећена повреде задобила зато што је био мало грубљи, јер је сматрао да је оштећена то желела, није уверљива и да је дата у циљу избегавања, односно умањења кривице. Због тога је, насупрот жалбеним наводима, правилно првостепени суд закључио да је окривљени АА покушао да принуди оштећену ББ на са обљубом изједначен чин употребом силе, као и да се оштећена томе противила, а временско трајање начина на који је оштећена пружала отпор не умањује чињеницу да је сила коју је применио окривљени била таква да је према околностима конкретног случаја могла довести до инкриминишуће последице. Суд није прихватио ни одбрану окривљеног да је оштећена претходно флертовала с њим и да је хтела авантуру, имајући у виду да је сам окривљени навео да није закључио да је оштећена том приликом желела да оде горе за њом.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, првостепени суд је имао у виду да видео снимак са надзорних камера Ресторана “...” од 11.05.2023. године, односно временски период обухваћен снимком када се десио спорни догађај не одговара дужини видео записа и опису догађаја како су то навели и окривљени и оштећена, те је са основом оценио да исти није снимљен у време када се предметни догађај одиграо, без обзира на то што на снимку постоји датум и време које се поклапа са предметним догађајем. У односу на исказ сведока ГГ правилно је првостепени суд имао у виду да именована није била очевидац догађаја, али да се јасно и прецизно изјаснила о стању оштећене ББ непосредно након догађаја и њеном понашању, што се односи и на сведока ВВ, менаџера ресторана. Иако је сведок ГГ навела да из просторије у којој су се окривљени и оштећена налазили може да се чује да неко вришти, правилно је првостепени суд нашао да то није од битног утицаја јер у свлачионици постоји веш машина, чији степен буке када ради, омета комуникацију. Такође, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног ни околност да ли је оштећена ББ могла да користи мобилни телефон и да зове у помоћ није од утицаја на одлуку.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе браниоца окривљеног којима се оспорава оцена доказа првостепеног суда, али је нашао да су исти без основа и без утицаја на другачију одлуку овој кривичноправној ствари, а првостепени суд је у довољној мери расветлио одлучне чињенице и у свему потпуно и правилно утврдио чињенично стање, а за своје закључке дао довољно јасне и аргуменоване разлоге који у погледу одлучних чињеница не садрже противречности и нејасноће, а које као правилне прихвата и овај суд.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичног дела у питању је правилно и потпуно утврђено, а квалификацијом противправне делатности

окривљеног АА, као кривично дело силовање у покушају из члана 178 став 1 у вези са чланом 30 КЗ, кривични закон је правилно примењен о чему је првостепени суд у пресуди дао правилне разлоге.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Тако је од отежавајућих околности на страни окривљеног првостепени суд узео у обзир његову ранију осуђиваност, при чему је имао у виду и дужи временски период од изрицања последње кривичне санкције, док олакшавајуће околности није нашао, а ценио је и наступеле последице и степен кривице окривљеног као и чињеницу да је дело остало у покушају. Међутим, по оцени овог суда, првостепени суд није имао у довољној мери у виду чињеницу да је кривично дело остало у покушају и да је од последње осуде протекло више од 10 година.

Стога је Апелациони суд, дајући адекватан значај свим околностима на страни окривљеног, уважио жалбу његовог браниоца у делу који се односи на одлуку о казни и окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време које је провео у притвору почев од 11.05.2023. године па надаље, налазећи да је тако одмерена казна сразмерна степену кривице окривљеног и тежини кривичног дела и као таква нужна и довољна да се према окривљеном у потпуности оствари сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Снежана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија
Здравка Ђурђевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић